

[P. Munch.]

1/2 Million — jeg regner paa Grundlag af de Tal, vi overhovedet har kunnet faa; af de 10 Millioner vil mellem 6—7 Millioner tilfalde de 1 500 Mennesker, der har over 1/2 Mill. Kr. i Formue, og et Par Millioner vil tilfalde den Gruppe, der ligger mellem 100 000 Kr. eller 200 000 Kr. og 1/2 Million i Formue. Nu som før er den Skattelovsaendring, her foreslaas, af ingen praktisk Betydning for de Formuers Vedkommende, som er under 100 000 Kr. Det ligger i Formueskattens Karakter og i Ændringernes Art, at for disse Grupper bliver det hele uden Værdi. Ogsaa den Ændring, der er foregaaet, og som man fra Venstres Side har lagt megen Vægt paa, at man i Stedet for at gaa ned til 50 pCt. kunde gaa ned til 40 pCt., vil for en stor Del af denne Gruppe være uden Interesse, idet en stor Del af disse Skatteydere allerede har en Nedsættelse til 2/5, hvilket netop svarer til 40 pCt., med andre Ord, det er vedblivende den allerøverste Top, for hvem dette Forslag har Betydning.

En Ting, som jeg ogsaa ønsker at understrege, er, at selve Beregningen af, at der er Tale om en Lettelse paa 10 Mill. Kr., svæver i Luften. Vi har prøvet paa gennem vore Spørgsmaal til Finansministeriet at faa oplyst, om det var muligt at underbygge denne Beregning, og Svarene har sagt: Det er det ikke, og den højtærede Finansminister har ganske naturligt sagt det samme. Der er ikke saa faa, der har Forudsætninger for at regne med de Beløb, her er Tale om, som tror paa, at det i Virkeligheden vil blive meget meget mere end 10 Mill. Kr.s Nedsættelse. Saa haabløs umulig er Beregningen paa Grundlag af det Lovforslag, som her foreligger, at man i Virkeligheden ikke kan sige, om det bliver 10 Mill. Kr. eller det bliver 15 Mill. Kr. Paa dette Punkt kunde jeg ønske at faa en ganske bestemt Udtalelse fra den højtærede Finansminister. Hvis det nu ikke bliver en Nedsættelse paa 10 Mill. Kr. for Formueskattens Vedkommende, men derimod en Nedsættelse paa 12—15 Mill. Kr., vil den højtærede Finansminister saa bagefter komme til Rigsdagen og sige: Se, der taber jeg paa Statskassens Vegne betydeligt mere, end jeg egentlig havde regnet med, det maa vi have Kompensation for. Hvis vi skal have denne

Kompensation, hvor vil den højtærede Finansminister da tage den? Vil den højtærede Minister da begære, at denne Kompensation skal tages ved andre indirekte Afgifter eller, at Grundlaget for den skal tilvejebringes ved forøget Nedgang i de sociale Udgifter? Eller vil den højtærede Minister, hvis det viser sig, at han faar Brug for saadan Kompensation, erkende, at da maa denne Lov laves om, at det maa blive saaledes, at den Afgift, han nu sætter ned, maa han da komme til at sætte op igen for de rigeste Formueejeres Vedkommende?

For Aktieselskabernes Vedkommende er jo Ændringen af en mere vidtrækkende Karakter end den Ændring, der er foregaaet med Hensyn til Formueafgiften. Vi har i Udvalget modtaget Oplysninger om de Grupper af Aktieselskaber, som jeg spurgte om her ved første Behandling. Den højtærede Minister har ment, det var nødvendigt, at disse Oplysninger var fortrolige. Jeg ser ikke ganske Nødvendigheden deraf, thi det er Oplysninger, som fremlægges til offentligt Eftersyn, idet alle Beregninger for Selskabernes Vedkommende skal fremlægges saaledes. Ganske vist staar der saa en Bestemmelse om, at de maa ikke offentliggøres gennem Pressen eller paa anden Maade; men jeg ved ikke ret, hvor megen Vægt man kan lægge derpaa, naar de paagældende Oplysninger dog skal fremlægges saaledes, at enhver kan komme og se paa dem. Jeg kan i alt Fald ikke forstaa Lovens Bestemmelser paa anden Maade. Imidlertid, den højtærede Minister har opretholdt den Opfattelse, at dette ikke kunde komme videre end til Udvalget, og det maa vi saa holde os til. Saa meget har man vel imidlertid Lov til at sige, at det efter Oplysningerne er klart, at af de ca. 3 Mill. Kr.s Nedgang vil tæt op mod Halvdelen tilfalde 7 bestemte Selskaber. Det bliver imidlertid vistnok ved det nye Forslag noget rimeligere, men dog saaledes, at man i denne Lov giver, ogsaa for Aktieselskabernes Vedkommende, en meget betydelig Lettelse i Afgiften, som i Øjeblikket vil være omtrent 2 Mill. Kr. efter den højtærede Ministers Beregninger, men derefter stiger Aar for Aar, indtil den naar et eller andet i dette Øjeblik ubestemmeligt Beløb. Dertil kan føjes, at disse Nedsættelser er af en saadan Beskaffenhed, at hvis der